

בלק - קצ"ג ע"א

ונgo. ומושום זה ירשו ישראל את התורה kali ערוור ובלי קטרוג כלל. ברוך היא, ברוך שמו לעולם ולעולם עולם.

בא וראה, עדים של בני ישראל אלו מפנות ואוצרות שקבלו, ומושום זה לא היה שולט עליהם המות ולא צד הآخر. ולא די להם שלחחו התורה kali ערוור כלל, אלא שקיבלו אוצרות ומנות מפלם. בין שחטא מה כתוב? (שמות ל) ויתנצלו בני ישראל את עדרים. הם מנותם באדם. מה נשאר מהם? אותו שבי, שפטוב עלית לפורים שבית שבי וגנו.

הסיפו וחטא, מה כתוב? (במדבר כ) וישמע הכנעני מלך ערד. וכחוב וילחים בישראל וישב מפنو שבי. (עם כל ד) וכל זמן שהישראל שבים לאבירם שבשמים, אותם אוצרות (הכל) חזריהם אליהם ומתפסים בהם, ולעתיד לבא הכל יחו, שפטוב (דברים ל) ושב ה' אליהיך את שבותך וגנו. מכאן והלא אמר דברך.

אמר רבי יוסי, (שופטים ח) כי בצתרך משער בצתרך משדה ארום ארץ רעה. בשעה שהקרוש ברוך הוא שב משער, שלא קיבלו את התורה, ארץ רעה וגנו. מה הטעם רעה? מושום שרצחמה לחור לתהו ובתו, שכך התהה הקדוש ברוך הוא בעולם: אם יקבלו בני ישראל את התורה - מוטב, ואם לא - יחו הרעולם לתהו ובתו. בין שראתה הארץ שהרי הוכין הקדוש ברוך הוא לכל העמים לקבל התורה ולא קבלו, ומפל העמים לא נשאו אלא קבלת לבדם, נשבה הארץ ישראאל לא יקבלו כמותם, ומושום זה הארץ.

חשית הארץ, יישראאל לא יקבלו פוטייהו, ובגין לכך הארץ רעה. בין

ליישראאל, הדר הוא דכתיב, (תהלים סח) עלית לפורים שבית שבי וגנו. ובגין לכך ירתו ישראל אורייתא, بلا ערוור, ובלא קטרוג כלל. בריך היא, בריך שמייה, לעלם ולעולם עולם.

הא חי, עדים דבני ישראל, אלין מתן נזקון דקבילו. ובגין לכך, לא הוה שליט עלייהו מותא, ולא סטרא אחרא, ולא די לון די נטלו אורייתא بلا ערוור כלל, אלא דקבילו נזקון ומתן מقلתו. בין דחטו מה כתיב, (שמות ל) ויתנצלו בני ישראל את עדים. אינון (תהלים סח) מנותם באדם. מה אשתקאר מנהון. ההיא שבי, דכתיב עלית לפורים שבית שבי וגנו.

אוסף וחתו, מה כתיב (במדבר כא) ויישמע הכנעני מלך ערד. וכתיב, וילחים בישראל ויישב מפנו שבי (עם כל ד) וכל זמנה דישראל פ בין לאביהון דבשמייא, אינון נזקון (וכלא) יתרהדר לגביהו, ואתחפין ביה. ולזמנה דאתה, כלל יתרהדר דכתיב, (דברים ל) ושב ה' אליהיך את שבותך וגנו. מכאן ולהלאה אימא מילקה.

אמר רבי יוסי, (שופטים ח) כי בצתרך משער בצתרך משדה ארום ארץ רעה. בשעתה דקיושא בריך הוא Tab משער, שלא קבilio אורייתא, ארץ רעה וגנו. מי טעמא רעה. בגין דבעאת לאחדרא לתהו ובתו, דהכי אתני קדשא בריך הוא בעולם, אם יקבלו בני ישראל אורייתא, מוטב. ואם לאו, אחדרא עולם לא תהו ובתו. בגין דחמת את ארעה, דהא אזמן קדשא בריך הוא לכל עממייא דיקובילו אורייתא, ולא קבilio. ומכל עממייא לא אשתקארו אלא יישראאל בלחדיהו,